

Казки про тварин

Як їжак і заєць бігали наввипередки

Як їжак і заєць бігали наввипередки Одного разу вийшов їжак з своєї нори подивитися на божий світ. Було то так під осінній час, у неділю. І що він собі погадав: «Піду я у поле роздивитися, як виглядає гречка і пшениця!» І пішов. Задумав собі: «Аби коротшою дорогою іти, то піду навправець». Але поза корчем здибав його заєць, що обзирає капусту, чи велика виросла.

— Ого-го? — каже їжак.— Скорі сотворіння тут!

— А ти,— каже заєць,— такий твій рід віддавна, і ти такий? Загинеш з твоїм ходом і з твоїми кривулями, з твоїми кривими ногами!

Але їжака найдужче то узлостило, що він каже, що криві ноги.

— Ти,— каже,— мене береш на сміх? Адже як ти такий великий пан, то зложимся, хто кого перемає у бігу. І заклалися у п'ять дукатів... І каже заєць:

— Ану, біжим.

— Ні,— каже,— іще ні. Я піду ще додому і скажу жінці, аби знала, де я пішов.

А заєць був тому рад, бо був голоден, і думає собі:

«І це мені добре буде, бо попоїм капусту, то зможу ліпше бігати».

Приходить їжак до своєї нори і каже жінці:

— Знаєш, жінко, маю клопіт.

— Який? Каже:

— Зложив-сьмі ся з зайцем, хто кого перемає у бігу.

Та й геть уже розказує за той заклад.

— А ти мой здурів, чи що? Що ти ся кладеш до зайця у бігу?

— Мовчи, жінко,— каже їжак,— якоесь то буде. Ми мусимо виграти тих п'ять дукатів... Збирайся, жінко, і ходи зо мною разом.

Ідуть вони разом, а по дорозі їжак учить жінку, що має робити. Каже: — Ми зараз там приходимо на ниву, і я тебе поставлю у сім кінці, у борозні, і ти маєш на сім місці стояти. Наколи заєць прибіжить д'тобі, так ти маєш казати: «Я вже тут!» А прийде він у той другий кінець д'мені, то я так само скажу: «Я вже тут!»

Приходить він д'зайцеві і каже:

— Ну, я уже готовий.

Поставали вони у кінець ниви, і заєць каже:

— Маємо бігти на команду; на команду раз, два, три маємо ураз зачинати бігти.

— Добре.

І став заєць у одну борозну, а їжак у другу; і на команду раз, два, три рушили до бігу. Заєць біжить, що сили має, у другий кінець ниви, а їжак зостався на місці. Прибігає заєць у кінець ниви, а там каже їжачиха:

— Я вже тут!

— Агі,— каже заєць,— та аби таке помело мене перебігало?! Ану, пробуймо ще раз!

Заєць скочив знов до бігу. Прибігає у кінець ниви, а їжак ся підоймив догори і каже:

— Гов-гов! Я уже тут давно чекаю!

— Агі! Ану, біжим ще раз!

Прибігає у другий кінець, а то знов є там їжак (а то була їжачиха).

Так бігав він дев'ятьдесят і дев'ять раз, а за сотим разом як поспробував бігти, кілька сили мав, як ся помоцував, та й насеред ниви — трісь!

Отак ся кінчила справа їжака з зайцем.